advokatnævnet

DATO: 08.03.2023 **Sagsnr.2022-2579**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har Retten i [by 1] klaget over advokat [indklagede], [by 2].

Klagens tema:

Retten i [by 1] har klaget over, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at afholde en samtale på sit kontor med de involverede børn i en forældreansvarssag forud for et retsmøde i familieretten.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 12. august 2022.

Sagsfremstilling:

Familieretshuset traf den 13. juli 2022 afgørelse om midlertidig bopæl, hvorefter to piger på 12 og 15 år skulle have midlertidig bopæl hos deres far, mens sagen om bopæl verserede. En del af begrundelsen var, at pigerne befandt sig i en loyalitetskonflikt mellem forældrene, og at de blev inddraget i forældrenes konflikt, specielt af deres mor. Familieretshuset havde den 27. juni 2022, inden afgørelsen blev truffet, afholdt en børnesamtale med pigerne.

Advokat [indklagede] repræsenterede moren i sagen.

Da moren ikke udleverede pigerne til deres far i henhold til afgørelsen, indbragte faren sagen for Familieretten i [by 1] med påstand om, at pigerne skulle udleveres til ham i overensstemmelse med afgørelsen.

Retsmødet blev berammet den 3. august 2022.

Ved meddelelse af 27. juli 2022 til retten og modparten oplyste advokat [indklagede], at hun den 26. juli 2022 havde afholdt samtale med pigerne på hendes kontor uden morens tilstedeværelse. Hun anmodede samtidig om, at Familieretten afholdte en samtale med pigerne.

Advokat [indklagede] har oplyst, at hun herefter havde en telefonsamtale med dommeren, som tilkendegav, at der ville blive taget stilling til spørgsmålet om børnesamtale under hovedforhandlingen.

Der blev afholdt hovedforhandling den 3. august 2022 vedrørende udlevering af pigerne til faren. Retten besluttede, at der ikke skulle afholdes en børnesamtale. Endvidere fandt retten, at pigerne skulle udleveres til faren som bopælsforælder.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Retten i [by 1] har påstået, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at afholde en samtale på sit kontor med de involverede børn i en forældreansvarssag forud for et retsmøde i familieretten.

Retten i [by 1] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at advokat [indklagede] ved at afholde en samtale med pigerne er gået videre, end berettigede hensyn til varetagelse af klientens interesser tilsiger, ligesom hun har søgt at fremme sin klientens interesser på en utilbørlig måde.

Retten i [by 1] har endvidere gjort gældende, at advokat [indklagede] på baggrund af sagens akter måtte være klar over, at forældrenes konflikt påvirkede pigerne, og at der var risiko for, at de blev inddraget i konflikten, især af deres mor. Uanset om pigernes mor uden aftale tog pigerne med til advokat [indklagede]s kontor, måtte advokat [indklagede] være klar over, at det forhold, at hun som advokat for moren afholdt en samtale med pigerne, indebar en yderligere inddragelse af pigerne i forældrenes konflikt, og at der var en risiko for, at pigerne følte sig under pres for at deltage i samtalen.

Derudover har Retten i [by 1] gjort gældende, at det følger af forældreansvarsloven og børnekonventionen, at pigernes perspektiv skal belyses under en familieretlig sag. Varetagelse af dette hensyn burde være sket ved at henvise pigerne til at kontakte Familieretshuset, der kunne vurdere, om der var grundlag for at afholde en yderligere samtale med pigerne under deltagelse af en børnesagkyndig. Pigerne kunne også være henvist til at rette henvendelse til Familieretshusets Børneenhed, der efter lov om Familieretshuset kapitel 5 yder støtte til børn, der er berørt af familieretlige problemstillinger. Børneenheden kunne have foretaget vurderingen af, om yderligere samtaler med pigerne var nødvendig og hensigtsmæssig. Der var således ikke grundlag for, at advokat [indklagede] afholdt samtale med pigerne.

Indklagede:

Advokat [indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at hun på intet tidspunkt har ønsket at drøfte sagen med de to piger.

Advokat [indklagede] har endvidere anført, at hun i den konkrete situation fandt, at det kunne være dårligt for pigerne, hvis hun ikke hørte på dem. For at pigerne kunne fortælle, hvad de havde på hjertet uden morens påvirkning, lod hun moren opholde sig udenfor sit kontor. Det kunne tværtimod kritiseres og være skadeligt for pigerne, dersom hun havde nægtet at høre på, hvad de ønskede at fortælle hende.

Advokat [indklagede] har endvidere gjort gældende, at pigerne oplyste, at de havde været til samtaler i Familieretshuset, men at referatet af deres samtaler var ufuldstændigt og ukorrekt, og at de i vidt omfang ikke følte sig tilstrækkeligt hørt eller lyttet til i Familieretshuset. Hun har således ikke taget initiativ til at tale med

dem. Det var derimod pigerne, der utvetydigt selv ønskede, at hun skulle lytte til dem. Hvis hun ikke hørte på pigerne, kunne hun ikke vurdere, hvad der var godt eller skadeligt for dem. Endvidere orienterede hun omgående retten og modpartens advokat om pigernes fortælling og anmodede i den forbindelse om, at der blev afholdt en børnesamtale.

Advokat [indklagede] har endvidere gjort gældende, at udgangspunktet i dansk ret er, at hun som advokat er underkastet sandhedspligt, og i kraft af denne pligt at sikre transparens i sin optræden. Hun har fuldt ud levet op til disse pligter.

Videre har advokat [indklagede] gjort gældende, at pigerne kunne have givet hende de samme oplysninger telefonisk. I en sådan situation ville hun ikke have handlet i strid med god advokatskik, hvis hun havde hørt på, hvad de fortalte hende. Uden kendskab til, hvad pigerne havde på hjertet, ville det have været uforsvarligt at afvise at høre på dem, og det kunne muligvis også være ensbetydende med, at sagen var utilstrækkelig oplyst til skade for pigerne. Det er således enhver advokats pligt at sørge for, at sagen bliver tilstrækkelig oplyst. I forbindelse med rettens behandling af sagen er der også pålagt hende en reaktionspligt i tilfælde, hvor der, som her, er en risiko for, at sagen ikke blev korrekt oplyst, hvilket kunne være medvirkende til, at retten kom til at befinde sig i en vildfarelse forårsaget af manglende eller utilstrækkelig sagsoplysning, jf. dommen i U1988/322H, hvoraf informationspligten nærmere fremgår.

Herudover har advokat [indklagede] gjort gældende, at hun som advokat for den ene af forældrene var forpligtet til at lytte til børnene, når de ligefrem selv kontaktede hende uanset om dette skete ved personligt fremmøde eller telefonisk. Hun er ved en gennemgang af nævnspraksis ikke umiddelbart stødt på nogen afgørelse, der forbyder hende som advokat, der repræsenterer den ene af forældrene i en forældremyndigheds-, bopæls- eller samværssag, at lytte til det, som børnene ønsker at fortælle hende. Dette gælder så meget desto mere, når det drejer sig om store børn, som her på henholdsvis ca. 12 og 15 år. Ved ikke at imødekomme børnenes ønske om at tale med hende, ville dette formentlig også være i strid med forældreansvarsloven §§ 1, 5 og 34 og FN-Konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder, artikel 12.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af fem medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet bemærker indledningsvis, at der i anledning af advokat [indklagede]s samtale med de to piger er modtaget to adfærdsklager over hende, dels nærværende klage fra Retten i [by 1], og klage fra modparten, nævnets sagsnummer 2022-2814.

Advokatnævnet finder, at advokat [indklagede], som nævnet har statueret i sagsnummer 2022-2814, har tilsidesat god advokatskik ved forud for mødet i familieretten at afholde en samtale med pigerne. Advokatnævnet finder, at advokat [indklagede] ved at gennemføre samtalen med døtrene har undladt at følge den vedtagne proces for håndtering vidnesbyrd fra børn i familieretlige sager. Derved har advokat [indklagede] tilsidesat hensynet til døtrene og tillige medvirket til at skabe en situation, hvor der kunne opstå risiko for utilbørlig påvirkning af retten, hvilket griber forstyrrende ind i retsprocessen.

Da advokat [indklagede] i forbindelse med nævnets behandling af klagen fra modparten (nævnets sagsnummer 2022-2814) er pålagt sanktion herfor, pålægger Advokatnævnet i medfør af Ne bis in idem (forbud mod dobbeltstraf) ikke advokat [indklagede] nogen sanktion i nærværende sag.

Advokat [indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat [indklagede] pålægges ingen yderligere sanktion i nærværende sag.

På nævnets vegne

Ole Høyer